

VIPINÄÄ
räpylään

MAILAJUNIORIT 2017

LEADER

Pohjois-Satakunta

VIPINÄÄ KINTTUIHIN

AIKUISET

”OLEMME VUODEN SISÄÄN LIIKUTTA-NEET SEUTUKUNNAN LAPSIDA KOULUIS-SA, PÄIVÄKODEISSA JA ERILAISSA TAPAHTUMISSA.”

Mistä lasten liikkumattomuus johtuu? Johtuuko se harrastusmahdollisuuksien vähyydestä, niiden kalliista hinnasta vai voisiko osansa olla meidän vanhempien mukavuudenhalulla?

Kuluneen vuoden aikana olemme Mailajunioreissa yrittäneet pohtia syitä sille, miksi harrastajamäärät ovat pesäpallossa hienoisessa laskusuunnassa ja miksi uusia pelaajia on vaikea saada mukaan vaikka laji on Kankaanpäässä näkyvästi esillä, toiminta kummassakin seurassa laadukasta ja vieläpä verraten edullista. Harrastusmaksuista pesiksen pelaaminen tuskin kenelläkään jää kiinni. Esimerkiksi Mailajunioreissa on halvimmillaan päässyt ympärivuotiseen harrastukseen kiinni 100 euron vuosimaksulla. Naisten syksyisen hyväntekeväisyyspesistapahtuman tuoton avulla Pelastakaa Lapset ry:n kautta on myös mahdollista saada tukea pesismaksuihin. Syksyllä olemme pyörittäneet myös ilmaista pesispainotteista liikuntakerhoa, jossa on käynyt valitettavan vähän lapsia.

Vipinää Räpylään –hankkeemme kautta olemme vuoden sisään liikuttaneet seutukunnan lapsia kouluissa ja päiväkodeissa ja erilaisissa tapahtumissa. Tätä kautta toiminnastamme ovat päässeet nauttimaan jo reilut 700 lasta. Näissä tapahtumissa, kuten myös ilmaisessa kerhossamme on näkynyt lasten liikunnan ilo ja riemu ja innostus erilaisiin joukkue- ja pallopeleihin sekä liikunnallisiin leikkeihin. Kyse ei ole siis siitä, etteivätkö lapset nauttisi liikunnasta. Mistä siis on kyse?

Onko niin, että pesis koetaan vanhempia työllistäväksi ja sen johdosta lapsia ei kannusteta tai jopa kielletään aloittamasta pesistä? Kuulostaa hurjalta, mutta aina aika ajoin kuulee sellaisiakin kommentteja, että ”Meidän lapset eivät koskaan aloita pesistä, koska siellä joutuu tekemään niin paljon

” JOUKKUEESSA TOIMIMINEN ON MYÖS ERITTÄIN KASVATTAVAA ”

talkoita”. Uskoisin, etteivät mukana olevien lasten vanhemmat oikeasti koe joutuvansa tekemään liikaa, jokainen pystyy varmasti osallistumaan omien resurssiensä mukaisesti ja joukkueissa ymmärretään kyllä niitäkin perheitä, joille talkoiden tekeminen on hankalaa.

Tällä kohtaa haluaisin vähän herätellä niitä vanhempia, jotka pelkäävät joutuvansa töihin. Kankaanpäässä ei ole montaa joukkuelajia, jota tytöt voivat harrastaa. Minulle ei tule pesiksen lisäksi muuta pallopelejä tällä hetkellä mieleen. Itse joukkuepelejä vuosia harrastaneena ymmärrän joukkuepelien hienouden, joukkuehengen ja kaveriporukan merkityksen. Joukkue hitsautuu vuosien mittaan yhteen ja

sitä kautta syntyy elinikäisiä ystävyys-suhteita samalla kun liikunnasta muodostuu elämäntapa. Joukkueessa toimiminen on myös erittäin kasvattavaa.

Pesis on kuitenkin harrastus, jossa jokainen pelitapahtuma vaatii onnistuakseen tuomarit, joissa tehtävissä toimivat pääsääntöisesti seuran omat nuoret saaden siitä pienen korvauksen, kirjurit ja mielellään myös kioskipalvelut. Kyllä on mukavaa kun pesispeliä katsoessa voi samalla nauttia kupillisen kahvia ja jonkun äidin leipoman (tai kaupasta hake-man) pullan. Näitä oman joukkueen joukkueen talkoovuorot tulee vanhemmille muutama kesän mittaan. Jos joku kokee nämä vuorot raskaiksi, niin kehottaisin miettimään asiaa siltä kannalta, että lapsen liikuntaharrastus, oli se mikä tahansa, on perheen yhteinen harrastus ja satsaus tulevaan. Itse olen aina ajatellut asian niin, että olemalla mukana olen samalla lasteni elämässä mukana. Pesiksestä on tullut minun ja lasteni yhteinen harras-

tus, joka on alkanut jo vuonna 2007 eikä loppua näy.

Jo kymmenen vuoden ajan olen saanut jakaa lasteni (ja lasteni joukkuekavereiden) onnistumisen ilot ja toisaalta myös pettymykset, nähnyt voittoja ja tappioita, mutta ennen kaikkea nähnyt lasteni kasvavan hyvän harrastuksen ja hyvien joukkuekavereiden piirissä.

Mitä enemmän olet itse mukana, sen enemmän lapsesi harrastus antaa myös sinulle itsellesi. Älä siis pelkää tuoda lastasi mukaan toimintaan ja tulla samalla itsekin mukaan!

Pesis on parasta, paikan päällä!

Sanna Löytökorpi

Mailajuniorit ry:n puheenjohtaja ja onnellinen pesisäiti

LAPSET LIIKKUU

Yli 700 pohjoissatakuntalaista päiväkotij- ja alakouluikäistä lasta on liikkunut menneen vuoden aikana Mailajuniorien Vipinää räpylään –projektissa.

VIPINÄÄ RÄPYLÄÄN

leikki kannattaa opastaa myös pienemmille lapsille.

Vipinää räpylään –projekti on saanut alueellista LEADER-rahoitusta. Se on ollut erittäin toimiva rahoitus aktiiviselle seuralle.

” ERITYISEKSI
VIPINÄÄ RÄPYLÄÄN
SUUNNITTELUN TEKIJÄN, ETTÄ NUORET
ITSE OLIVAT
SUUNNITTELEMASSA
TOIMINNAN
SISÄLTÖJÄ. ”

Lapset ovat päässeet tutustumaan erilaisten pelien ja leikkien myötä mm. koordinaatiokykä kehittäviin tehtäviin. Ketterä kisailija-leikin maaliin saapuessa ensimmäiset kommentit punaisten poskien ja pienen hengästyksen takaa lausuttu ”ei oo koskaan ennen tehty tällaista, tää oli hauskaa”, kuvaa hyvin tunnelmaa useimman osallistujan kohdalla. Lapset tykkäävät liikkua, kun heille antaa siihen mahdollisuuden.

Vipinää räpylään –projekti sai alkunsa pohdintoista, miten yksi seura voisi edistää paremmin alueensa lasten liikuntamahdollisuuksia. Osallistujamäärä osoittaa sen, että tarvetta asialle kyllä on. Erityiseksi Vipinää räpylään suunnittelun teki se, että nuoret itse olivat suunnittelemassa toiminnan sisältöjä. Monilla oli kokemuksia hauskoista peleistä ja leikeistä, mitä kannattaa edelleen kehittää ja mahdollisesti jokin jo unohtunut

Projektin rahoituksen sekä hyvien muiden alueellisten kumppanien avulla toimintaan on pystytty palkkaamaan jo kuusi alueen nuorta. Liikunta-ala voi tarjota monelle nuorelle sen ensimmäisen kesätyöpaikan, mistä voi jopa ajeta mahdollisuudet jatkaa mielenkiintoisella alalla opiskelemaan tai töihin.

Työskentely lasten liikkumisen edistämiseksi on saanut myös valmentajat jakamaan omaa tietouttaan. Mailajuniorien valmentajat ovat keräämässä projektin aikana toimivia ja testattuja harjoitteita, jotka julkaistaan projektin loppupuolella Mailajuniorien Vipinää räpylään –sivustolla.

ME AINA ENNEN MINUA

John Wooden kirjassaan They Call me Coach on korostanut kaikessa toiminnassa periaatetta - me tulee aina ennen minua. Nykyään usein näkökulma on kuitenkin se, että mitä minä tästä saan ja onko minun toiveeni täytetty. Joukkuelajissa toimiessa pelkästään yksilön näkökulman huomioiminen ei vie välttämättä parhaaseen lopputulokseen. Joukkue ei voi onnistua jos yksilöt eivät pelaa yhteen tai seura ei voi toimia jos kaikki seuran toimijat eivät toimi yhteisten tavoitteiden mukaan. Listaa voisi jatkaa loputtomiin.

Joukkueharrastus on juuri tästä näkökulmasta erittäin antoisa ympäristö. Se onnistumisen jakamisen riemu, kun kaikki joukkueen yksilöt onnistuvat toimimaan saumattomasti yhteen. Tai toisaalta vaikka yksi pelaaja ei tänään onnistu, niin aina on tukena joukkuekaveri. Milloinkaan ei ole yksin.

” VAIKKA YKSI
PELAAJA EI TÄNÄÄN
ONNISTU, NIIN
AINA ON TUKENA
JOUKKUEKAVERI.
MILLOINKAAN
EI OLE YKSIIN. ”

Joukkuelajin hienous on myös elinikäiset ystävyudet. Ne yhteisesti vietetyt hyvät ja huonot hetket yhdistävät vielä vuosienkin jälkeen. Esimerkiksi pesäpallon alue- ja valtakunnalliset leirit keräävät saman lajin ihmiset yhteen ja kaveruussuhteita syntyy myös muiden paikkakuntien joukkueiden välillä.

Jotta lasten liikuntaharrastukset mahdollistuvat erityisesti Pohjois-Satakunnan kuntien kaltaisilla pienemmillä paikkakunnilla, niin vapaaehtoistyön merkitystä ei voi olla huomioimatta. Vapaaehtoistyön pohjalle rakentuvien seurojen vahvuus on se, että jokainen halukas voi tulla mukaan oman osamisen ja jaksamisen mukaan. Näin voi olla lähellä oman lapsen harrastusta ja päästä nauttimaan myös niistä joukkueena toimimisen onnistumisen elämyksistä.

HUIH!
HUIMAAKO
SIELLÄ?

ON HAUSKAA HARRASTAA

Vipinää räpylään -toiminnan aikana on kerätty ajatuksia, miksi perheet ovat kokeneet liikuntaharrastuksen hauskana.

” ONHAN TÄÄ
YHDESSÄ
TEKEMINEN
HAUSKEMPAA,
KUIN YKSIN
PUURTAMINEN ”

” KYLLÄHÄN PARASTA
TÄSSÄ ON JUST
YSTÄVÄT JA YHDESSÄ
TEKEMINEN ”

” TÄSSÄ PÄÄSEE TUTUS-
TUMAAN UUSIIN
IHMIISIIN JA LII-
KUNNAN MELSKEISSÄ
EI TULE TYÖ- EIKÄ
ARKIHUOLET MIELEEN ”

” MEILLE HARRASTUKSEEN TULO
OLI HYVÄ TUTTU ERITYISES-
TI ESKARIVUONNA. TYTTÖ
SAI UUSIA SAMAN IKÄISIÄ
KAVEREITA ENNEN
KOULUUN MENOA ”

” YHTEISTEN
TAVOITTEIDEN
SAAVUTTAMINEN
YHDESSÄ TÖITÄ
TEHDEN ”

” OPETTANUT
MEIDÄN
TYTÖLLE SOSI-
AALISIA TAITOJA
TOIMIA OSANA
JOUKKUETTA ”

” SE ON OLLUT
MYÖNTEISTÄ,
KUINKA LAPSET OVAT
HUOMANNEET, ETTÄ
ERITYISESTI JOUKKUEES-
SA EI OLE TILAA
ITSEKKYYDELLE VAAN
TÄYTYY OPPIA
TOIMIMAAN OSANA
RYHMÄÄ ”

” TÄÄ ON NIIN
HIEÑO JUTTU
VIETTÄÄ OMAN
LAPSEN KANSSA
YHTEISTÄ AIKAA
OSANA ISOMPAA
RYHMÄÄ ”

” MEILLÄ OLLAAN HUOMATTU,
ETTÄ PESIKSESSÄ ON VAHVUU-
TENA, ETTÄ LAPSEN ERILAISET
LUONTAISET VAHVUUDET
PYSTYTÄÄN HUOMIOIMAAN,
KOSKA LAJI ON NIIN
MONIPUOLINEN ”

Ylärivi vasemmalta: Emma Uusi-Rajasalo, Iisa Äpätti, Alina Mustaniemi, Aada Votshenko, Hilma Mato-oja
Alarivi vasemmalta: Emilia Mattila, Siiri Heininen, Neea Koivisto, Aamu Koivisto

G-TYTÖT

G-tytöt ovat seuran nuorin joukkue ja ikähaarukka joukkueessa on 5-8 vuotta. Menneellä kaudella meitä oli 9 innokasta tyttöä. Talvella harjoittelimme kerran viikossa ja kesällä kaksi kertaa. Harjoituksissa harjoittelimme joukkuepelaamiseen liittyviä taitoja ja pesäpallon alkeita erilaisin leikein ja pelein. Pelasimme Länsi-Suomen aluesarjaa sekä pienpelisarjaa. Pelit olivat turnausmuodossa muutamana viikonloppuna ympäri Satakuntaa.

Osallistuimme lisäksi kahdelle leirille. Alueleirille Poriin ja Valtakunnalliselle Naperoleirille Ylivieskaan. Leireillä tytöt saivat rutkasti pelikokemusta ja mukavia muistoja yhdessä. Leirit ovat kesän kohokohtia, kun saadaan viettää useampi päivä yhdessä joukkueena. Meidän joukkue palkittiin Naperoleirillä oman majoituskoulun iloisena, hyväkäytöksiimpänä joukkueena järjestäjien puolesta. Se oli tyttöjen mielestä tosi hieno juttu.

Ennen uuden kauden alkua vietimme yhteisiä päättäjäisiä Jämillä. Seinäkiipeilyä, pi-haleikkejä ja herkuttelua. Taukoa harjoittelus-

ta pidimme syyskuun ja lokakuun. Marraskuun alussa aloitimme talviharjoitukset kerran viikossa. Joukkue on sama kuin aiemmin, mutta olemme saaneet viisi uutta tyttöä iloiseen joukkueeseemme. Lisäksi 2 uutta valmentajaa Juha Kangas ja Jari Palokangas.

Alukausi tutustutaan toisiimme ja harjoittelemme yhdessä tekemisen tärkeyttä. Ehdimme jo luoda pelisäännöt tulevalle kaudelle ja päätimme yhdessä mikä olisi kaikista tärkein juttu. Kaikkien mielestä tärkeintä on hauskuus ja iloisuus joukkueen sisällä.

Jatkamme pesäpallotaitojen kehitystä leikein ja pelein. Tavoitteena kehittyä ikä- ja taitotason mukaan. Ensi kesänä on tarkoitus osallistua Alueleirille Seinäjoelle ja Naperoleirille Haminaan. Uuteen kauteen on mukava startata näin iloisessa joukossa ja toivon paljon onnistumisen riemua ja yhteisiä muistoja myös tältä kaudelta.

Inka

LEIRIT OVAT
KESÄN KOHOKOHTIA,
KUN SAADAAN
VIETTÄÄ USEAMPI
PÄIVÄ YHDESSÄ
JOUKKUEENA.

Kuvassa on Sini Mukkala, Lilly Callaghan, Kerttu Heininen, Aida Kähkönen, Veera Kangasniemi, Jessi Salminen, Nea Vesanko, Kerttu Sillanpää, Iina Salminen ja Emmi Santasalo.

F-TYTÖT

F-joukkue koostui viime kaudella 07- ja 06-syntyneistä tytöistä. Kausi aloitettiin tuttuun tapaan marraskuussa 2015 sisäharjoituksilla kahdesti viikossa. Talvikauden ajan harjoituksissa kävi noin kymmenen tyttöä. Ulkopelikauden alkaessa keväällä useampi taukoa pitänyt pelaaja innostui pelaamisesta uudelleen ja palasi joukkueeseen, lisäksi kesän aikana joukkue sai pari uuttakin pelaajaa, joten kauden päättyessä joukkueessa oli 15 tyttöä.

Harjoituksiin kuului perinteisten pesäpallotaitojen, kuten lyömisen, kiinniottamisen ja juoksun harjoittelun lisäksi paljon muutakin liikuntaa, pelejä ja leikkejä. Pelaajien mielestä harjoituksissa kivointa on ollut kavereiden kanssa harjoittelu, lyöminen ja kopittelu sekä lankukisat. Joukkueessa on aina ollut todella hieno joukkuehenki ja pelaajat ovat kavereita myös harjoitusten ulkopuolella.

Joukkue osallistui kesällä 2016 Länsi-Suomen aluesarjaan. Sarjaa pelattiin toukuun alusta elokuun loppuun ja pelejä kertyi

tytöille 15. Kahdeksan kotipelin lisäksi pelejä oli Ulvilassa, Porissa, Raumalla ja Laitilassa. Alkukauden pelit sujuivat tasaisesti, mutta viimeinen onni osui usein vastustajalle ja alkusarjan kahdestatoista pelistä saatiin kolme voittoa. Kesän aikana tapahtunut kehitys oli selvästi havaittavissa, kun joukkue onnistui voittamaan kaikki kolme alemman jatkosarjan peliään.

F-tytöillä oli myös joukkueet Etenee-leirillä sekä Naperoleirillä. Etenee leiri pelattiin kesäkuun alussa Porissa ja joukkueesta pääsi osallistumaan leirille 13 tyttöä. Kolmen leiripäivän aikana pelattiin seitsemän peliä, joista tytöt onnistuivat nappaamaan kolme voittoa. Pitkästä matkasta huolimatta myös Ylivieskan Naperoleirille saatiin kasaan 10 tytön joukkue. Pelijä leirillä oli kahdeksan, näistä neljä päätyi Mailajunioreiden voittorinkiin.

Naperoleiri kesti neljä päivää ja tytöt jaksivat koko leirin ajan olla positiivisia, pitää yllä ryhmähenkeä ja tsemjata toisiaan.

**” JOUKKUEESSA
ON AINA OLLUT
TODELLA HENNO
JOUKKUEHENKI ”**

Päivien aikana ehdittiin myös tekemään muutakin kuin pelaamaan, joukkue kävi muun muassa uimassa ja ostoksillakin käytiin porukalla. Tärkein leiritapahtuma kuitenkin sekä Porissa että Ylivieskassa oli leiridisko, johon valmistautuminen aloitettiin jo ennen leirejä.

Päättäjäisiä joukkue vietti Porissa. Päivä alkoi tanssitunnilla Liisa Nojosen tanssikoulussa, jossa joukkue sai opetusta Hiphop-tanssista, lopuksi tanssikoulun kilparyhmä esiintyi tytöille. Välillä käytiin täytämässä vatsat Rosson herkuilla ja päivän päätteeksi käytiin Megazonessa pelaamassa lasertaitelu. Myös huoltajilla oli hauska päivä.

Uuteen kauteen lähtiessä vanhemmat, -06 syntyneet pelaajat siirtyvät E-ikäisiin ja joukkue pienenee. F-tytöt odottelevatkin innolla saavansa uusia joukkuekavereita matkaan joukkoonsa.

Piude, Sofia, Tiia, Milla, Helmiina, Emilia, Anna-Sofia, Sanni, Wilma, Inka, Riia, Oona, Milla, Emmi, Iina, Ida-Maria ja Siiri.

E-tytöt

Viime kesänä MJ-E05 tytöt pelasivat hienon kauden. Jokainen joukkueen pelaaja kehittyi omalla osa-alueellaan, oli se sitten joko lyömisessä, ulkopelissä tai jossain muussa kuten pelin lukemisessa. Kun kausi aloitettiin, uusia asiota olivat mm. kolmella palolla pelaaminen ja uudet valmentajat Tiia ja Sofia.

Kauden aluksi olimme yön Kuntoutuskeskuksella, jossa liikuimme ilman lajinomaista varustusta. Keväällä kävimme Kauhajoen harjoitushallissa yhdessä 04-tyttöjen kanssa, jossa pystyimme harjoittelemaan koko kentän pituudelta. 04-tyttöjen kanssa pidimme keväällä myös harjoituspäivän Palloiluhallilla, jolloin harjoittelimme lajinomaisesti, pidimme pitkän venyttelyhetken huoltajamme kanssa, kävimme uimassa sekä syömässä Herkkupaussilla. Alkukaudesta pelasimme

Varsinais-Suomen aluesarjaa, ja loppukaudesta myös Varsinais-Suomen myllytyssarjaa, apuna meillä oli -04 tyttöjä. Leireillä kävimme Porissa alueleirillä (pelisarjassa sijoituimme toiseksi) ja Hyvinkäällä valtakunnallisella tenavaleirillä. Näillä leireillä saimme pelaajia Köyliön Lalleista. Yhteistyö sujui hienosti ja tärkeintä, että tytöt pääsivät pelaamaan leireille. Osa tytöistä kävi myös Loimaalla yhdessä Köyliön Lallien kanssa. Kauden päättäjäiset vietimme Varalan urheiluopistolla kiipeillen ja uiden.

Nykyisen E-joukkueen muodostavat -05 ja -06 tytöt. Uuden kauden aloitimme marraskuussa. Valmentajina jatkavat Tiia ja Sofia. Kaikenlaista kivaa suunnitteilla joukkueelle uudelle kaudelle.

**TOUKKUEEN
JOKAINEN
PELAAJA
KEHITTYI OMALLA
OSA-ALUEELLAAN
HIENOSTI**

Yläriivi vasemmalta: Tomi Kuusimäki, Teemu Santahuhta.

Keskirivi vasemmalta: Taru Santahuhta, Riia Nevalainen, Oona Kiviluoma, Iida Kivimäki, Sofia Salminen

Alarivi vasemmalta: Veera Kerola, Joanna Niemi, Saini Puisto, Josefiina Mylly, Emilia Kangas, Kristin Löhmus, Riina Kuusimäki

Kuvasta puuttuvat Katariina Kannisto, Olivia Callaghan

D-TYTÖT

Mailajuniorien D-tyttöjen mennyt kesä ja tulevaan kauteen valmistautuminen ovat menneet hienosti. Viime kauden harjoitteluun saatiin uusia tuulia Vipinää räpylään -projektin myötä ja kauden mittaan nähtiin uusia vetäjiä ja uusittuja harjoitusmetodeja.

Hyvä valmistautuminen palkittiin Eteneen leirin pronssimitalilla ja Hyvinkään valtakunnan leirillä sijoitus oli viides. Yhteensä joukkue pelasi reilut 40 peliä kauden aikana. Joukkueessa pelasi kauden aikana yhteensä lähes 20 tyttöä.

Kauteen 2017 valmistautuminen on alkanut marraskuun alussa ja joukkueemme on saanut myös uusia taustajoukkokja Heidi Kallion ja Samin Nevalaisen liittyessä valmen-

nustiimiin ja Ari Myllyn astuessa joukkueenjohtajan tehtäviin.

Joukkueemme toiminta perustuu kolmelle periaatteelle; ahkeruus, toveruus ja yhteistyö.

Joukkueen pelaajat ovat myös asettaneet joukkueen vetäjille odotuksia. Toiveiden mukaisesti harjoituksissa on vierailut koira ja harjoitusten yhteydessä on tarjottu ruisleipää. Ulkomaan matkailu ja leipomiset harjoituksissa jäivät vielä odottamaan uutta kautta.

” JOUKKUEEMME TOIMINTA PERUSTUU KOLMELLE PERIAATTEELLE; AHKERUUS, TOVERUUS JA YHTEISTYÖ. ”

Vasemmalta: Sara Männistö, Tiia Peltonen, Noora Kerola, Suvi Saari, Jade Vartiamäki, Milla Hietanen, Jenny Niemi, Katri Perna, Oona Peltomäki, Karoliina Ranua.

C-tytöt

Syksyllä 14 innokasta tyttöä aloitti yhteisen joukkueen luomisen sulkapalloa ja sählyä pelaamalla. Ammattitaitoinen valmennustiimi loi joukkueelle treeniohjelman, jota harjoituksissa läpi talven noudatettiin.

Helmikuussa Haminan Palloilijat kutsuivat joukkueemme järjestämäänsä halliturnaukseen Kotkaan. Tytöt pääsivät testaamaan sen hetkistä kuntoaan hieman vieraampia joukkueita vastaan.

Pääsiäisenä tytöt emännöivät Kauhajoen Nuottiareenalla järjestetyn neljän joukkueen turnauksen. Tällöin oli jo nähtävissä tyttöjen vahvaa osaamista niin sisä- kuin ulkopelissäkin.

Toukokuussa olikin vuorossa Länsi-Suomen aluesarjan alkaminen ja jo perinteiseksi muodostunut Keväturnaus. Turnaus pelattiin 16 joukkueen voimin. Joukkueet oli jaettu kilpa- ja pelisarjaan. Aurinkoinen sää helli pelaajia ja siivitti tytöt 2. sijalle.

Joukkue osallistui kesäkuussa Porissa järjestetyille alueleirille. Pelit olivat tiukkoja ja

tytöt selvittivät tiensä pronssipeliin, jossa vastustaja oli tällä kertaa parempi. Tytöt sijoittuivat 4. sijalle.

Kauden päätavoitteeksi oli jo talvella asetettu Rauman Suurleiri. Sää suosi ja tyttöjen peli kulki. Suoran välieräpaikan tytöt saavuttivat voittamalla oman alkulohkonsa. Välierässä Hamina oli parempi ja tytöt jatkoivat pronssipeliin. Tytöt kaivoivat sisunsa esiin ja voittivat pronssiottelussa järjestävän seuran joukkueen. Kiitos Tea Santahuhdalle, kun olit joukkueessa mukana.

Keväällä ja kesän edetessä heräsi tytöillä kiinnostus lähteä kokeilemaan siipiään Nuorisoleirillä. Tarkoitus oli vain lähteä pelailemaan ja hakemaan kokemusta isommasta kentästä. Perillä Imatralla tytöt kuitenkin asettivat tavoitteeksi sijoituksen 10 joukkoon. Hellekään ei tyttöjä kovin haitannut vaan vahvan ulkopelin ja onnistuneiden lyöntisuoritusten siivittämänä tytöt etenivät pelisarjan finaaliin. Finaalissa Nurmo oli kuitenkin vahvempi. Pe-

laillemaan lähtenyt joukkue saavutti upeasti pelisarjan 2. sijan.

Leirien jälkeen jatkui taas aluesarja välierä- ja mitalipeleineen. Aluesarjassa joukkue saavutti kolmannen sijan.

C-tytöt kaudella 2017

C-tyttöissä jatkaa tällä kaudella 13 tyttöä. Tulevalle kaudelle eräs tavoitteista on selviytyä leirikarsintojen kautta Nuorisoleirin kilpasarjaan. Pitää kuitenkin muistaa, että suurin osa tytöistä on ensi kaudella C-tyttöissä nuorempaa ikäluokkaa. Muut tavoitteet selkiytyvät talven ja kevään aikana.

Yläriivi vasemmalta: Teemu Santahuhta (pj), Sami Haapala (pj), Jenna Viitanen (fysiikkavalmentaja), Janette Niemi, Sofia Kuusinen, Heidi Kulmala, Lauri Uurasjärvi (pj), Sanna Löytökorpi (jojo), Heidi Kallio (huoltaja, fyssari)

Keskirivi vasemmalta: Tea Santahuhta, Miamaria Viitanen, Jutta Tunkkari, Jenni Nurminen, Saara Santasalo, Jonna Katajamäki, Vilma Heinola, Emilia Pekki
Alarivi vasemmalta: Julia Mylly, Helmiina Lilja, Noora Viitasalo, Julia Nukarinen, Sara Löytökorpi, Sanni Männistö, Juulia Löytökorpi, Hanna Utunen (NYP)

Kuvasta puuttuvat: Emmi Kannosto, Sofia Seppälä, Saana Uusi-Luomalahti, Tiia Kenola, Emilia Narmio ja Netta Salo

NAISET & B-TYTÖT

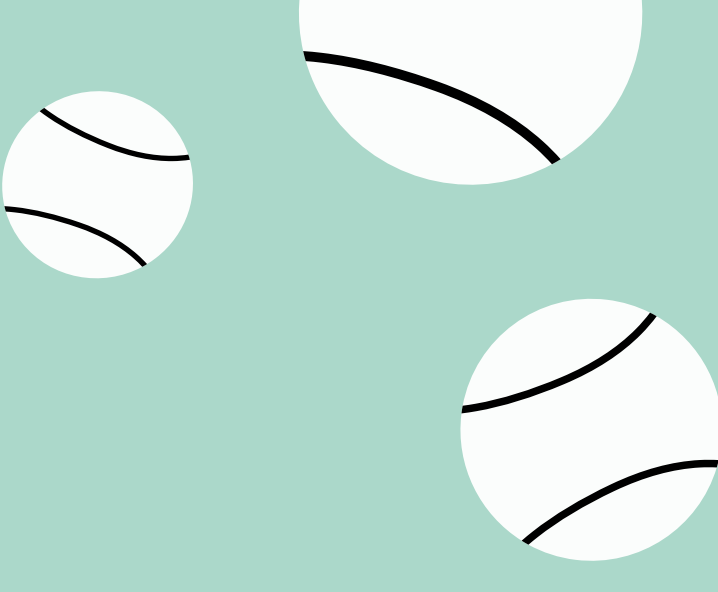
Naisten ykkösen, suomisarjan ja B-tyttöjen kausi on alkanut ja työ kohti tulevaa kesää on käynnissä. Naiset ja tytöt harjoittelevat yhdessä isossa harjoitusryhmässä, jonka valmennus- ja pelinjohtovastuussa ovat Lauri Uurasjärvi, Teemu Santahuhta ja Sami Haapala, kaikki ns. ”oman kylän miehiä”. Ryhmässä harjoittelevasta noin 26 Majuttaresta muodostetaan kautta kohti mentäessä niin naisten ykkösen, suomisarjan kuin tyttöjen Superinkin joukkueet. Iso ryhmä tuo mukavasti kilpailua pääsystä naisten ykkösen rinkiin ja myös tyttöjen Superiin.

Naiset harjoittelevat tällä hetkellä ohjatusti 3-4 kertaa viikossa, jonka lisäksi fysiikkaharjoittelu on tärkeässä roolissa, yhteistyössä Kuntokeskus Palatsin sekä joukkueen fysioterapeuttien Heidi Kallion ja

Jenna Viitasen kanssa. Itse lajivalmennuksen ohella myös ravitsemukseen ja lihashuoltoon kiinnitetään erityistä huomiota.

Majuttarien joukkue on erittäin nuori, pääsääntöisesti lahjakkaista B-ikäisistä koostuva. Tavoite on kohdistettu tulevaisuuteen, tyttöjen Superpesiksen osalta päätähtäin on vuodessa 2018, jolloin tavoitteena on SM-mitali. Naisten tavoitteena on ensin vakiinnuttaa paikka ykköspesiksen keskikastissa ja tyttöjen kehittyessä vuosi vuodelta myös nousta taistelemaan Superiin noususta. Suomisarja toimii erinomaisena ponnahduslautana ylempiin sarjoihin niille, jotka eivät vielä ensi kesänä mahdu Ykkösen kokoonpanoon.

” ITSE LAJI-
VALMENNUKSEN
OHELLA MYÖS
RAVITSEMUKSEEN
JA LIHASHUOLTOON
KIINNITETÄÄN
ERITYISTÄ
HUOMIOTA. ”

Kankaanpään Seutu

KANKAANPÄÄ

Vatajankosken Sähkö

OP Länsi-Suomi

Kannustajat

WWW.MAILAJUNIORIT.FI

